

„Blestemat este omul care se încrede în om, care se sprijinește pe un muritor și își abate inima dela Domnul! Binecuvântat este omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul”.
(Ieremia 17, 5—7).

Apare săptămânal sub îngrijirea unui comitet Redacția și Administrația Cluj, Str. Regina Maria 10 Autorizația de reparație Nr. 3.651 din 1946	Exemplarul 10 LEI	Abonamentul pe jumătate anul 200 Lei prin of. poștal, primind foaia în pachet colectiv, și 230 Lei pe nume și adresă personală. Se poate plăti și prin contul C.E.C. Nr. 40648
--	-------------------	---

Joc sau muncă ?

De-o vreme încoace Clujul, ca și alte cetăți de altfel, a devenit un furnicar plin de muncă. Noi, ca ziar creștin, nu putem trece

cu vederea munca binefăcătoare, care se înalță spre cer din brațele tinere. Deoarece munca a fost ridicată din adâncul rușinei

antec, la locul de onoare ce i-se cuvine, prin creștinism: Fiul lui Dumnezeu: Isus ca om este fiu adoptiv al unui dulgher, ba El însuși muncitor în atelierul lui Iosif din Nazaret.

Dorința lui Isus

de Emilian Lemeny

An de an, se face în întreaga Biserică a Domnului, — între 18 și 25 Ianuarie, — rugăciuni calde „ca toți să fie una”. E rugăciunea lui Isus, din preajma pătimirii sale; e același Isus, care se roagă și azi prin Biserică sa: „ca și ei întru noi nea să fie” (Ioan 17, 20). A fi unu cu Isus, înseamnă a te împărtăși din viața lui Isus, cum și Isus are aceeași viață cu Tatăl. Aceeași viață ne-a câștigat o și nouă; însă cu un mare preț. Dacă am înțelege, ce înseamnă a fi om, și mai a-

les ce înseamnă a fi creștin. E cineva care vrea să ne despartă de Isus; același, care dela început a fost hulitor de Dumnezeu. Și lucrează mereu, în suflete și în lume. Noi prin Botez, ne-am împreunat cu Cristos, și ne-am lăpădat de Acela. Dar dacă ne-am botezat cu botezul lui Cristos ne-am și îmbrăcat întru El, și acum El trăiește în noi. Aceasta e Biserica Biserica n'au făcut oamenii, ci Dumnezeu a făcut o, atunci când ni s'a dat nouă prin
(continuare în pag. 2)

Trecătorul nepărtinitor, nu odată a fost isbit de munca stăruitoare, care se depune de alungul orașului Cluj. Mai ales pentru introducerea gazului metan. De curând s'a înființat o nouă brigadă a muncii voluntare, prin tineretul muncitoresc. Cu această ocazie, Secretarul general al UTM lui, dl Virgil Stoian, după ce în cuvintele muncitorilor a vădit vrednicia muncii, știindusă reșfârșitul lant al petrecerilor din Cluj declarând că:

„Clujul orașul petrecerilor nesfârșite, va trebui să devină o cetate a muncii”!

Într'adevăr, cu cât este mai înaltă și frumoasă ideea călăuzitoare a dlui Virgil Stoian față cu idealul bolnăvicios al celor care își pierd nopțile și își irosesc zilele în pălămășe petreceri dansante, care nu aduc decât stricăciune trupu ui, iar sufletului. — prin multele ocazii de păcat — pun stăvilare de nebiruit în adevărata ridicare a tineretului spre culmi mărețe și senine.

Când tineretul românesc va înțelege că rostul său este altul decât să se consume nesățios în dansuri păcătoase importate din speluncj barbare africane, — chiar și în timpul postului. — când el va pași curajos și energic pe drumul muncii constructive, ca să preschimbe Clujul, oraș al petrecerilor nesfârșite de tot felul, într'o cetate a muncii, se va ridica plin de demnitate și tineretul nou al țării, pe care încearcă să-l făurească și să-l îndrumeze spre bine toți câți vreau ca tineretul țării să aibă trup și suflet sănato

In atențiunea părinților

Ascultați glasul copiilor voștri!

Dorința lui Isus

(urmare din pagina 1)

Fiul său. E atât de ușor de a înțelege acest lucru, că este un singur Cristos, care, același, trăiește în fiecare suflet răscumpărat și împăcat. „Un trup și un suflet, precum și chemați suntem întru o nădejde a chemării noastre” (Efeseni 4, 4).

Dar vai, oamenii au stricat rânduiala lui Dumnezeu. Isus ni s'a dat nouă și ne a împreunat pe noi în aceeași viață de iubire, și în mărturisirea aceluiaș adevăr. Dumnezeu a făcut Biserica, dar oamenii au făcut bisericile. Au sfâșiat trupul lui Isus. Ceea ce nu au cutezat, ostașii păgâni, care păzeau crucea cu trupul lui Isus: să-i dărăburească cămașa lui cea necusută și neadausă, aceasta au făcut-o creștinii cu păcatele lor. Căci cămașa, care i-a acoperit trupul său cel sfânt, e icoana Bisericii. Pentru ce au fost creștinii atât de răi? Pentru că Deavolul este purtare treaz și cum i-a omorât pe strămoși să fie nesupuși, i-a omorât și pe fiii lui Isus, să se răsvătească împotriva lui. Deja Iuda din Iscariot și până azi, cât nu au dus sufetele în rătăcire. Mărturia e istoria: trufia minții, iubirea de argint și patimile multe, acestea au stricat Biserica Domnului. Creștinii știu ce spune Sfânta Scriptură: *Cina strică, casa Domnului și Domnul îl va strica pe el*, cu toate acestea, nesocotind amenințarea Domnului, orbiți și ei de patimi, i-au urmat pe acei pătimiși. Păcatele oamenilor au lomulțit bisericile, însă Domnul nu se împărăchează, căci nu poate Adevărul să se nimicească pe sine însuși. Dacă sunt mai multe biserici, înseamnă că fiecare din ele își au învățătura lor. Cum poate Isus, care a spus: „eu sunt adevărul, eu sunt lumina lumii”, să învețe în fiecare biserică altceva? Dar să nu ne înșelăm! Nu noi hotărîm unde este Isus! Ci adevărul care rămâne nestirbit, acela hotărăște, căci adevărul este Isus. Dacă ar fi numai atât! Însă pentru ce a murit Isus? Pentru ce ne a lăsat Biserica, în care trăiește el mai departe? Nu știm noi, că dacă disprețuim adevărul, disprețuim sângele vărsat pentru noi! Isus nu a făcut teatru, căci e prea mare prețul sufletului nostru! Dacă a trebuit chiar să moară pentru noi, atunci El singur știa,

dela ce lucru îngrozitor ne-a scăpat pe noi. De aceea, când s'a dat pe sine, să fie răstignit, a avut înaintea sa un singur gând, o singură voință: „ca dintre câți i-a dat lui Tatăl, să nu piară nimeni. . . ci toți să fie una, precum era e El și cu Tatăl”. Iată ce lucru mare înțepinim noi, când ne rugăm în aceste zile după gândul bisericii, căci acesta e gândul lui Isus; și așa noi ai lui Dumnezeu împreună lucrători suntem”.

Emilian Lemeny

Anului nou îi dorim

Cititori mai fericiți

Imităm o neobișnuită felicitare. Credem a fi mai îndreptății ca mulți la o asemenea urare cititorilor. Poate nimeni ca noi creștinii nu-și plânge fără temei veșnica nefericire, în loc de a și plânge greșelile. Nu timpurile ci noi ne fărîmăm propria fericire. Azi culegem roadele ce le-am sămănat ieri noi sau părinții noștri. Dacă acum ne îngrozește ispășirea propriilor păcate, cel puțin să se vadă odată și îndreptarea.

Suntem departe de viața sfântă a vechilor creștini. Aceștia da, au fost prigoniți pe nedreptul. Nu s'au plâns însă ca noi, cari nu suferim pentru practica credinței.

Că ne e slabă și se impuținează credința nu e decât vina noastră.

Ateți, necredincioșii, sau ereticii, personal nu ne pot face vr'un rău. Din contră. Putem ajunge mai sfinți și desăvârșiți, crezând mai mult lui Dumnezeu și învățăturilor Lui, decât oamenilor. Rugăm deci cititorii să nu-i mai auzim tânguindu-se fără rost, ci să-și vadă de mântuirea sufletului lor și al familiei.

Dacă întâmplător ne scapă și nouă din vedere ceva scris neadevărat sau nepotrivit, suntem oricând bucuroși a face cuvenita îndreptare, numai să fie binevoitori cari să ne aducă aminte.

Acesta a fost și până acum duhul călăuzitor al scrisului nostru și acesta vrem să fie și de acum înainte.

I. B.

Prin dragoste la unire

Uniți într'un singur sentiment de dragoste noi vrem să participăm la acest apostolat, la această cruciadă de rugăciuni în care își găsesc locul bogați și săraci, oameni de Stat, oameni de litere, savanți, lucrători, simplii credincioși, aplicând în practică un program care este la îndemâna tuturor.

Programul de rugăciuni întâi de toate, căci în fața rugăciunii plină de credință, umla, sinceră, care isvorește dintr'o inimă curată, piedecile cid. Mântuitorul a spus: „Pururea vă rugați. Cereți și veți primi”. Cereți deci și vă va fi dat să vedeți și să salutați ziua frumoasă când nu va mai fi decât o singură familie sub conducerea părintească a unui păstor. Întoarcerea sufletelor este un dar supranatural pe care nu l poți primi decât prin rugăciune.

Program de dragoste, de largă înțelegere frățească. Trebuie să ne iubim. Când iubim pe Dumnezeu din tot sufletul nostru și pe aproapele la fel, am împlinit toată legea. În spiritul acestei dragoste prejudecățile, obstacolele, neînțelegerile vor displice.

Program, întârșit, de exemplu bun în toate manifestațiile publice și familiare pentru că „verba movent”, — „exempla tahunt” (vorba mișcă, exemplul atrage). Să fim deci între noi și cu frații noștri separați „mişcarea bună a lui Cristos”. Dacă îi iubim sincer, dacă îi facem să vadă, prin exemplul unei vieți sfințe, cum trebuie să trăiești pentru a place lui Dumnezeu pentru a fi adevărații copii ai Bisericii, ne va fi ușor a-i face să vină la Părintele lor, a-i atrage mai mult decât prin argumentele științei, prin parfumul frăției, care singură, poate mișca sufletele și să le orienteze către centrul adevărului și să realizeze astfel unitatea Bisericii, dorința arzătoare a Dumnezeescului Stăpân: „să fie una”.

— „O singură turmă, un singur Păstor”.

Anul 1948 — „Plugul lui Isus“ de Dr. ILIE DĂIANU

În primele zile ale lui Noiembrie am început din nou munca agricolă. Trei zile de arândul am avut ce ara cu câte două pluguri cu boi, și nemuitămit de rostul făcut, fiind pământul crepătorit de uscat ce era, și bătucit — am alergat la Prefectură și la Pretură și mi-sa aprobat, tractorul prefecturii, care la rândul său iar a arat cu plug de trei brezde alte zile încât nimic n'a rămas ne ogorit.

Era vorba însă să sămănăm grâu de toamnă, că mi-se aprobase o cantitate de grâu, doream să-l sămăn, că în anul 1946 nu avusei decât foarte puțin grâu de primăvară. Seceta însă ținea. Am grăpat arătura făcută de plugurile cu boi, și ieșea praf după grapă. Sămânța însăși era plină de neghină și alte bolmogenii. Trebuia aleasă și curățită la un trior. Trei ciasuri fără întrerupere am tot muncit cu cărașul meu și cu ajutorul meu, o bătrână de peste 60 de ani, și cu un copilăș de nici cinci ani, care drăguțul de el, ne ajuta să alegem neghina din grâu, să putem pune în sânul pământului străbun numai bob curat și ales, care, cu binecuvântarea Domnului — să rodească înzecit și însuțit..

Și știți ce s'a întâmplat? — Seara când Isprăvim cu sămănatul în praf uscat, a dat Dumnezeu, că a început să picure și toată noaptea ploua încetșor și lin, de s'a udat pământul adânc. De atunci tot cam ploi au fost până către Dec. când iar a dat Dumnezeu un cer senin și aier cald. Se părea că o să răsară grăul și să înghețe fără să fie zăpadă care să-l acopere sub straiul său curat și cald. Dar tocmai când ne temeam mai mult, a venit prima neauă și de atunci totul e sub cojoc

alb de neauă moale care abia de acum va să înghețe.

Și mi-am adus aminte de parabola Mântuitorului:

„A ieșit sămăntătorul să sămene sămânța sa...”

Și de tâlcuirea minunată a acestei strălucite asămănări... că... sămânța este: „Cuvântul lui Dumnezeu...”

Și-mi mai vine în minte și glasul din popor rostit de o femeie, care asculta predica Mântuitorului:

„Fericit pântecul care Te-a purtat și sânul, care l-ai supt..”!

— La acel glas de femeie, mamă, Fiul Omului a răspuns, tâlcuind de nou:

„Cu adevărat fericiți cei ce ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și-l păzesc pe El..!”

Căci nu numai cu pâine se hrănește omul, ci cu tot Cuvântul care vine de la Dumnezeu.

Dar Cuvântul acesta, viu și dătător de viață, de unde să-l audă, să-l asculte și să vie convinși și înduplecați a-l păzi și plini în viață, a-l hrăni, dacă nu li-se va predica și propovădui?

Nu numai cu cuvântul cald și încălzitor de suflete, cum se face în biserică de pe amvonul stăpânit de preoți harnici și pătrunși de chemarea lor sfântă, ci și prin cuvântul tipărit, al presei și al cărții bune, care rămâne și poate trece din mână în mână, din casă în casă, spre a ajunge și la aceia cari nu cercetează sf. Biserică din cine știe ce piedecă, binecuvântată, sau neîntemeiată.

În privința aceasta revista „Vieța Creștină” împlinește un mare rol public: e un amvon al presei bune. Mă bucur că se mai poate susține și stăruie pe cărarea deschisă de vre-o 14 ani.

Nu pot decât să fericesc pe păr. și fratele V. Chindriș,

maramureșanul stăruitor, care cu dârzenia adevăratului credincios iubește sufletele, le hrănește cu pâinea Cuvântului.

Dovada cea mai nouă a roadelor lucrării sale statornice este: *Calendarul „Vieța Creștină” pe 1948*, scos și anul acesta la vreme și cu un preț destul de ieftin de 60 lei, sau prețul a 4 ouă de găină.

Cine și-l va câștiga mare folos sufleteș va avea, pentru casa și familia sa.

De anul nou—creștinii își doresc unii altora tot binele trupesc și sufleteș.

Eu ce urare să vă fac?— dragi cititori?

Floriile lui Dumnezeu: — Pacea, iubirea, bunăvoirea, unirea, bunăînțelegerea și prin mireasa vieții trăită cu ele, fericierea tuturor oamenilor!!!

În semnul acestei urări ne conduce și zodiacul tâlcuitor al anului ce vine.

Rugăciune

*Sunt acum atâtea vacuri,
De când s'a născut Cristos;
Ca de sus, din Cer s'aducă,
Pace și 'nfrățire jos.*

*Dar vai! Pace și 'nfrățire
Tot nu-i încă pe pământ.
Tot nu s'a 'mplinit nici astăzi,
Dorul lui mareș și sfânt.*

*Vino, Doamne, încă-odată,
Mai coboară-te 'ntre noi,
Căci și azi e rătăcită
Turma Ta scumpă de oi.*

*Fă din toată omenirea,
Un ferice 'ntins popor;
Dă-ne pace și 'nfrățire
Bun și scump Mântuitor.*

**Citiți și răspândiți
foala „Vieța Creștină”**

Statutul gospodărești

- IANUARIE:** Se repară uneltele și mașinile. Se curăță pomii de iască și uscături. Adună zăpadă la rădăcină. Incepe pregătirea răsadniței. Femeia țese.
- FEBRUARIE:** Cară gunoi. Curăță sămânța. Pe timp bun ară. Sădește pomi. Via se rețază. Sămână salată, spanac, mazăre.
- MARTIE:** Se seamănă grâu, orz, ovăș lucerna, legume, in, cânepă, cleoase, cartofi, napi. Se fac altoiri. Se taie via. se sădesc vițe, pălăgele. Pomii se vâruesc.
- APRILIE:** Se seamănă grâu. secară, trifoi, cucuruz, fasole. Lucru la vie. Se vâruesc și casele.
- MAI:** Săpatul cucuruzului. Răsădirea zarzavaturilor. Stropește via. Curăță pomii de omizi. Vitele la pășune. Copiii rămân la școală.
- IUNIE:** Cosim lucerna, trifoiul. Via se sapă a doua cră. se stropește. Pune compoturi. Ajută roiurile slabe. Incepe secerișul.
- IULIE:** Udă legumele în seacă. Scaldă vitele. Inchide porcii și găinile dacă este boală. Stupii să nu roiască. Stropește via des, dacă sunt ploi.
- AUGUST:** Stupii slabi se unesc fără mazăre. Altoiește în ochi. Ară pt. toamnă. Alege miocarele dintre miei. Adună în săculețe semințe de legume. Tunde mieii.
- SEPTEMBRIE:** Culesul poamelor. Gropi pt. pomi. Adună nutreț. Cartofii, taie varza. Smulge cânepa. Incepe semănatul. Sădește căpșunii. Starea stupilor, regina să fie prezentă.
- OCTOMBRIE:** Scoate cartofii, morcovii, etc pe timp uscat. Culege poamele și cucuruzul. Strugurii. Curăță pomii, strop. trunchiul cu var stins și lut cleios. Scoate mierea. Curăță stupii și completează proviziile. Varza la murat.
- NOIEMBRIE:** Când a căzut frunza. răsădește pomi. Gunoiește pomii cu gunoi putred. Spoiește pomii. Femeile torc.
- DECEMBRIE:** Aeri este pivnița, afumă o cu pucioasă. Orijește vitele. Iasă le în aer, dă-le sare, apă stămpărată. Da găinilor roși de cartofi fierți cu lărate. ca să ouă. Taie porcii grași. Acoperă via. Curăță pomii de omizi. Socoteala anului. Program de muncă pentru anul viitor.
- TOTDEAUNA:** Să nu uși că nici cel ce ară, nici cel ce seacă. este ceva. ci Dumnezeu care dă creșterea și roada. Deci toate să le faci cu Dumnezeu și să nu-i necinstești Numele ziua și poruncile.

Limbile vorbite în lume

Iată în medie o statistică a limbilor vorbite pe suprafața pământului:

Limba chineză	e vorbită de	400	milioane oameni:
" indiană	" "	200	" "
" rusă	" "	140	" "
" engleză	" "	115	" "
" germană	" "	78	" "
" spaniolă	" "	50	" "
" franceză	" "	48	" "
" italiană	" "	45	" "
" română	" "	20	" "
" polonă	" "	16	" "
" ungară	" "	10	" "
" sârbă	" "	8	" "
" bulgară	" "	6	" "
" greacă	" "	5	" "

Din întreagă populația României, cam 15 milioane vorbesc românește și se poate evolua la 5 milioane numărul Românilor din Macedonia, Ucraina, America, Rusia etc. cari își vorbesc bine limba maternă.

La muncă frați plugari

*La muncă fraților plugari!
Voi, oastea mai vitează,
Căci truda voastră Dumnezee
O binecuvintează.*

*La muncă fraților plugari!
La muncă pe 'ntrecute
De sunteți încă mulți lipsiți,
Domnul o să v'ajute.*

*Veni-va țara noastră'n rând
Prin legi mântuitoare,
Cu vremea toți veți avea rost
Pământ și vitișoare.*

*La muncă fraților plugari,
Fiți vrednici de moșie —
Iar unde-s mulți copii săraci,
Să-i dați la meserie.*

G. B.

ȘTIRI

D-l Prof. C. I. Parhon a fost numit președinte al Institutului Prezidiu provizoriu al Republicii Populare Române, care va avea atribuțiile cele mai înalte în stat până la alegerea primului președinte al R. P. R.

Noul drapel al țării este tot albastru, galben și roșu, dar culorile așezate vertical — cum era odinioară drapelul Transilvaniei — având la mijloc noua stemă a R. P. R.

Cărțile: Ordinul Pocăinței, Călușa vieții creștine și Cartea înțelegerii cuminecării, în scurtă vreme vor fi complet gata de tipărit și broșat. Vom anunța la vreme.

În Câmpia Turzii, biserica păstorită de către Păr. Savu a fost jefuită de răufăcători, cari au furat albiturile, au ciopârțit ornamentele și cu securile au sfărâmat băncile, profanând lăcașul sfânt al lui Dumnezeu.

Recensământul agricol și al populației se face dela 25 Ianuarie la 2 Februarie. El se face spre binele poporului și spre o mai bună chivernisire a bunurilor.

On. Of. Parohial Român Unit

Comuna

p. u.

Județul